

Z kalendára výročí

(v prvom polroku 2013)

(6 medailónov významných kresťanských osobností)

(zostavil *Dušan Jedinák*)

Topoľčany
2013

Predhovor

*Dejiny poznajú osobnosti, ktoré z generácie na generáciu,
bez prestania tkajú tkanivo večnosti na tejto zemi,
aby sa nerozpadla...*

*Boh má svojich svedkov na Západe i Východe.
Stavali, maľovali, tesali do kameňa, modlili sa a obetovali
(J.Ch. KOREC).*

Skoro pravidelne môžeme upozorňovať vo svojom okolí na osudy významných osobností kresťanského zamerania. Ponúkam prehľadný polročný kalendár, ktorý pripomína 6 osobností kresťanského kultúrneho života, ktoré majú v príslušnom mesiaci prvého polroka 2013 okrúhle (deliteľné piatimi) výročie narodenia alebo úmrtia:

Isaac NEWTON

Mikuláš KOPERNÍK

Nikolaj A. BERĎAJEV

Jacques MARITAIN

Max SCHELER

Hans Urs von BALTHASAR

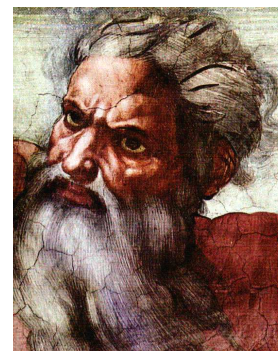
Úvod

Kresťanstvo je objavovaním Boha cez Krista, kde veriť znamená milovať. Kristovým odkazom je každý človek povolaný, aby svojím dočasným pozemským životom uskutočňoval ľudskú dôstojnosť v osobnej slobode, v rešpektovaní základných ľudských práv druhého človeka a v praktizovaní bratskej lásky ku všetkým. *Kresťan je človek, ktorý túži po Kristovi – nie po zisku alebo vyznamenaní, moci, sláve alebo úžitku* (J.H. Newman).

Širšie a hlbšie vzdelanie je trvalou súčasťou rozvoja našej ľudskosti. S rozvíjajúcou sa vedou i prehľbujúcou sa vierou budeme pokorne prijímať Pravdu, ktorá naše ľudské poznanie nekonečne presahuje. *Vzdelaným ľudom treba ukázať, že človek môže byť veriaci nie proti rozumu, ale vďaka dobrému a správne použitiu rozumu* (J. Guitton). Vedou i náboženstvom, matematikou a každým umením, túžbou po pravde a spravodlivosti, pomstou i zmúdením, láskou i zradou hľadáme nedosiahnuteľné neustálym dosahovaním.

Najdôležitejšie možno bude, aby sme sa kresťanmi nielen nazývali, ale nimi aj boli celým svojím životom. *Ľudská láska v sebe vždy zahŕňa nárok na večnosť* (Benedikt XVI.). Využívajme príležitosti pre rozvíjanie dialógu medzi všeobecnou kultúrou a kresťanskou vierou prostredníctvom poznávania hodnôt i tvorcov kresťanského umenia a kultúry. Vybral som 6 medailónov osobností, ktoré k tomu, podľa mňa, prispeli a preto chcem na nich v krátkych životopisných medailónoch spojených s niektorými ich myšlienkami, upozorniť aj vás.

(dmj)

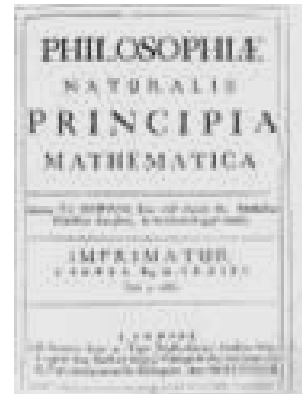

Isaac NEWTON

(4.1.1643–31.3.1727)

Vyštudoval (1661–1665) Trinity College v Cambridge. Od roku 1669 prednášal na katedre matematiku a fyziku. V roku 1672 ho zvolili za člena Kráľovskej spoločnosti v Londýne a od roku 1673 až do konca života bol jej predsedom. Stal sa kontrolórom štátnej mincovne (1695) a neskôr (1699) bol vymenovaný za jej správcu. V rokoch 1688–1705 bol členom parlamentu. Kráľovná Anna ho povýšila (1705), ako prvého vedca, do šľachtického stavu. Štúdiom prírody, matematiky, fyziky, chémie, či alchýmie, ale aj teológie, biblickej histórie a starých jazykov bol

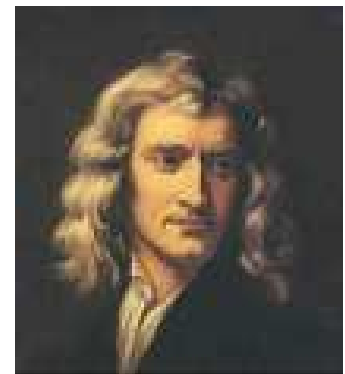

Newton úplne zaujatý po celý život. V rokoch 1664–1665 zúrill v Londýne mor a tak Newton v rodnom Woolsthorpe pripravil teóriu nekonečne malých veličín, metódu fluxií a pripravil si hlavné myšlienky monumentálneho diela *Matematické princípy prírodnej filozofie*, ktoré vyšlo v roku 1687 a obsahovalo ucelený systém klasickej mechaniky a dynamiky. Tam je aj známy *Newtonov gravitačný zákon* a tri základné pohybové zákony (zákon zotrvačnosti, zákon sily a zákon akcie a reakcie), ktoré sa odvtedy vyučujú v každej škole. Z fyziky ešte pripomeňme aspoň vynikajúce práce z optiky, konštrukciu prvého zrkadlového ďalekohľadu (1671). Vysvetlil vplyv Mesiaca na príliv a odliv, zdôvodnil precesiu – zmenu polohy zemskej rotačnej osi. Newton prekonal staré predstavy o Zemi i vesmíre, zavíšil práce Galileiho, Koperníka a ďalších prírodovedcov. Zanechal jednotnú sústavu zákonov, ktoré umožnili aplikáciu v mnohých fyzikálnych odboroch ľudskej činnosti.

Z myšlienok

- *Nádherný poriadok a harmónia vesmíru mohli vzniknúť iba podľa plánu vševéducej a všemohúcej bytosti. To je môj posledný a najvyšší poznatok. Boh je nekonečne dokonalou bytosťou, čo vysoko prevyšuje vesmír. Boh prebýva všade, aj vo veciach. Je prostredníkom medzi telesami, on spája v jeden celok telesá tvoriace svet.*
- *Príčiny prírodovedných javov rovnakého druhu sú vždy tie isté, indukciou získané zákony možno považovať za veľmi blízke pravde, pokiaľ sa nedosiahne väčšej presnosti.*
- *Ani jeden veľký objav sa nezrodil bez smelého odhadu... sám som mohol ďalej vidieť preto, lebo som stál na pleciah gigantov.*
- *Ak môžeš udržať rozum nad vášňou, on a ostražitosť budú tvojimi najlepšimi ochrancami. Nevie, čím sa môžem zdať svetu, ale pripadá mi ako chlapec, hrajúci sa na brehu mora, ktorý občas nachádza farbistejší kameň ako obyčajne, alebo krajšiu mušľu, zatiaľ čo veľký oceán pravdy sa rozprestiera pred ním nepreskúmaný.*
- *Nové myšlienky sú ťažko pochopiteľné len pre ich nezvyčajnosť.*

(dmj)

Mikuláš KOPERNÍK (19. 2. 1473 – 24. 5. 1543)

Bol najmladší zo štyroch detí v rodine a zavčasu osirel. Základné vzdelanie získal na katedrálnych školách vo Włocławku a v Chelme. Po štúdiách práva, medicíny, matematiky i astronómie v Poľsku (Krakov, od 1491) a v Taliansku (Bologna, Padova, Rím) získal doktorskú hodnosť vo Ferrare (1503). Frombork, Olsztyn, Lidzbark sú miesta, v ktorých väčšinou pôsobil. Jeho *Comentarolius* (1509) je prvým náznakom dôsledných názorov proti geocentrizmu. Svedomitě vypracovanie heliocentrických predstáv je vykonané v diele *De revolutionibus orbium coelestium* (*O pohybe sfér nebeských*; 1543). Bez pochybností sú aj Koperníkovy zásluhy na dobových prístupoch medicíny, politiky a diplomacie, obrany proti križiakom a razenia mincí. V cirkevnej správe bol kanonikom, biskupským tajomníkom,

kancelárom kapituly a generálnym administrátorom. Celoživotným dielom vzdal hold vede, pravde a humanite. Výrazne poukázal na relativitu vzájomného pohybu, vysvetľujúc závislosť pohybov pozorovaných zo zeme, ako následok jej vlastného otáčavého pohybu. Veľmi jednoduchým geometrickým dôkazom naznačil, že rozmery zeme sú zanedbateľné k rozmerom vesmíru. Spoznal nezvyčajnú veľkosť i nádheru kozmu: Správne tvrdil, že Zem sa otáča okolo svojej osi, Mesiac obieha okolo Zeme a Zem spolu s ostatnými planétami obiehajú okolo Slnka. Podcenil však pomer veľkostí a vzdialeností v slnečnej sústave. Pomerne podrobne spracoval matematickú stránku svojej hypotézy. Mnohé predpoklady, v Koperníkovej dobe nepreukázateľné, zažiarili pomocou prístrojov a meraní ďalších storočí.

Z myšlienok

- *Čo je krásnejšie nad nebo, ktoré obsahuje všetko krásne?*
- *Človek tvorí pod vplyvom lásky a nenávisťi, víťazstva i porážky, radosti i zúfalstva. Človek ľahostajný nemôže nič vytvoriť.*
- *Naše poznanie vyžaduje pripomínať si históriu.*
- *Človek sa stane starým v tom okamihu, keď stratí svoje ideály.*
- *Zatiaľ čo chceme prebádať oblasti najvyššie, dajme pozor, aby sme netrpeli neznalosťou vecí nám najbližších a aby sme, v dôsledku tejto chyby neprisudzovali nebu to, čo patrí Zemi.*
- *Úlohou všetkých vied je vzd'alovať človeka od zla, usmerňovať jeho myseľ k väčšej dokonalosti.* (dmj)

Nicolaus Copernicus

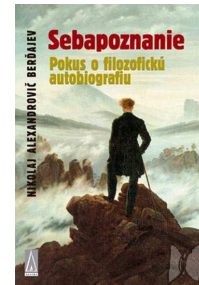

Nikolaj A. BERĐAJEV

(8. 3. 1874 – 24. 3. 1948)

Ruský mysliteľ, bytostne spojený s buričstvom aj romantizmom, patrí medzi najvýznamnejších svetových mysliteľov 20. storočia, ktorí sa zaslúžil o rozvinutie nábožensko-filozofického myslenia. Napísal viac než 25 kníh, napr. aj diela *Filozofia slobody* (1911), *Zmysel tvorby* (1916), *Zmysel dejín* (1923), *Pokus o filozofiu samoty a komunikácie* (1934), *Duch a realita* (1937), *O otroctve a slobode človeka* (1939), *Ruská idea* (1946), *Pokus o eschatologickú metafyziku* (1947), *Samopoznanie – Pokus o filozofickú autobiografiu* (1948) a *Ríša ducha a ríša Cisárova* (posmrtné, 1949). Najvyššou hodnotou pre neho bola ľudská sloboda. Človeka vnímal ako odraz Božieho obrazu, ako osobu s nekonečnou povahou a upriamením na Absolútne. Boh bol pre neho nie bytie, ale Duch, nie esencia, ale existencia. Možno o ňom hovoriť len symbolicky, duchovnou skúsenosťou v slobode, spravodlivosti a láske. Duch je objektívny, univerzálny zdroj všeobecne záväznej znalosti univerzálií. Dejiny ľudstva sú zduchovňovaním všetkých sfér života. Vytrvalo hľadal celistvú ľudskosť: milosť, slobodu a lásku.

Z myšlienok

- * Svet má ideálne základy, ktoré majú univerzálnu povahu.... Boh je láska prenikajúca do človeka... Život sa stáva plochým, maličkým, ak niet Boha a vyššieho sveta.
- * Duch je akoby závanom Božím, ktorý preniká do ľudskej bytosti a udeľuje jej vyššiu dôstojnosť, vyššiu kvalitu existencie, vnútornú nezávislosť a jednotu.
- * Náboženstvo znamená spätosť človeka a sveta s nepodmieneným princípom a stredobodom všetkého, čo jestvuje... Týmto svetom sa realita nevyčerpáva, jestvuje aj iný svet, metafyzická realita, tajomstvo.
- * Človek je hádanka a dosť možné i najväčšia hádanka sveta. Nie ako živočích, ani ako bytosť spoločenská, ako časť prírody a spoločnosti, ale ako osobnosť, ba práve ako osobnosť. Celý svet je ničím v porovnaní s ľudskou osobnosťou, s jedinečnou ľudskou osobou, s ojedinelým ľudským osudom.
- * Existencia osobnosti predpokladá slobodu. Tajomstvo slobody je tajomstvo osobnosti.
- * Filozofické myslenie je zložitým útvarom a dokonca aj v najlogickejších a najuhladenejších filozofických systémoch možno nájsť vzájomne protikladné prvky... Ani vypracovaný filozofický systém však nikdy nemôže byť dovedený do dôsledkov a uzavretý.
- * Prejavom slobody je láska a dôraz na vlastné svedomie. Slobodný človek je ten, ktorý dáva, pomáha, oslobodzuje a miluje.
- * Život dostáva hĺbku a význam len vtedy, ak sa chápe v duchu symbolického realizmu. Viditeľný svet je symbolom sveta neviditeľného. Neviditeľný svet nie je realitou, ktorá by sa nám vnucovala a ktorá by nás k niečomu donucovala, lebo oslovuje slobodu ducha. Prítom to, čo tvorí slobodný duch, je najreálnejšie.
- * Duchovné hodnoty sa utvrdzujú predovšetkým aktom vlastnej slobody. Najpotrebnejšie ešte nie je najhodnotnejšie. Aj tie najvyššie duchovné hodnoty zmiznú, ak sa sloboda neupriamuje na ich utvrdzovanie.
- * Svet speje cez tmú k novej duchovnosti a novej mystike. V nej nemôže byť asketický svetonázor, odvracanie sa od mnohosti a individuality sveta. Askéza v nej bude iba metódou a prostriedkom očistenia.
- * Žijeme v chaotickom svete, v ktorom je sloboda neprípustným luxusom. Problém spravodlivosti a slobody sa vôbec nestavia v jeho rýdzosti, je pohrúžený do kalnej atmosféry. **Boj za elementárne statky, za samu možnosť žiť vytláča otázku hodnôt.**
- * V kapitalistických demokraciách **peniaze a úplatná tlač** môžu ovládať spoločnosť a zbaviť ju reálnej slobody, zatiaľ čo deklarácia práv človeka a občana mala náboženské korene, zrodila sa za reformácie, ktorá proklamovala **slobodu svedomia**.
- * Nový človek sa klania ideálu alebo idolu produktivity, ktorá z človeka robí funkciu výroby, klania sa sile a úspechu, je nemilosrdný k slabým, jeho hybnou silou je súťaženie v boji, a čo je najdôležitejšie, prebieha v ňom oslabenie a takmer zničenie duchovnosti. Nový človek chce v sebe zatvoriť prístup k nekonečnu a skryť sa v konečnosti.
- * Štát si v kresťanskom svete už nemôže robiť nárok na celého človeka. Jeho moc sa netýka hĺbky ľudskej podstaty, ľudského duchovného života. Ľudská hĺbka patrí cirkvi, a nie štátu. Štát má čo robiť len s vonkajšou ľudskou stránkou. Reguluje iba vonkajšie ľudské vzťahy.
- * Práve kresťanstvo učí, že ľudská duša je drahocennejšia než všetky kráľovstvá zeme, kresťanstvo je nesmierne vnímavé voči každému jednotlivému človeku, voči jeho individuálnemu osudu.
- * Verím v pravý aristokratizmus osobnosti, v existenciu géniov a velikánov, ktorí sú si vždy vedomí povinnosti služby, cítia ju nielen smerom hore, ale aj dole. Neverím však v aristokratizmus skupinový, založený na spoločenskej vyvolenosti.
- * **Žijeme v dobe, keď ľudia nemajú radi pravdu a nehládajú ju.**
- * **Lživá propaganda sa dopúšťa násilia na masách.**
- * **Spoločnosť bude taká, akí budú ľudia, ktorí ju tvoria.**

(dmj)

Jacques MARITAIN

(18.11.1882 – 28.4.1973)

Pochádzal z prostredia poznačeného republikánstvom i antiklerikalizmom, s rozvinutými intelektuálnymi ideálmi a melancholickou aroganciou. Po prednáškach H. Bergsona na Collége de France začal chápať uspokojivosť odpovedí na metafyzické túžby v zmysle pre Absolútne. Zoznámil sa s katolíckymi intelektuálmi (L. Bloy, Ch. Péguy, P. Claudel a ďalší) a spolu s manželkou Raisou prestúpil na katolícku vieru (1905). Uveril, aby porozumel. Spoznal Boha ako Pravdu a Lásku. Filozofiou nasledoval pravdy prirodzené, štúdiom teológie pravdy zjavené. Francúzsky mysliteľ, profesor filozofie v Paríži, Kanade a USA, vnímal ľudskosť ako bytostnú obdarenosť duchom, ako povolanie k nesmrteľnosti v Bohu. Napísal viac než 50 kníh. Hlavné literárne diela: *Umenie a scholastika*, *Prvotnosť*

duchovného, *Stupeň poznania*, *Integrálny humanizmus*, *Človek a štát*, *Filozofia morálky*, *Výchova na rázcestí* a *Filozofia výchovy*. Humanizmus vnímal ako cestu človeka, s nesmrteľnou dušou, smerujúcu k Bohu. Postupne odhaľoval tajomstvá ľudskej osobnosti i kresťanské smernice pre každodenný život. Prijal zvesť o tom, že celé ľudstvo je povolané k nadprirodzenému cieľu, k videniu nekonečného Boha. Zameranosť na Boha sa stala jeho apoštolátom pravdy. Ľudstvo postupne zduchovnieva poznaním sveta ako celku aj cestami prirodzeného rozumu i evanjeliovkej viery, nádeje a lásky. Rozumové štúdium Zjavenia prehĺbuje vieru, ukazuje nadprirodzený zmysel náboženských právd. Syntetické dopĺňanie sa vedy a viery nás usmerňuje do oblasti nadprirodzena, k duchovnému vzťahu s vždy prítomnou nekonečnou božskou Podstatou. Ako jeden z najvýznamnejších predstaviteľov novotomizmu, postavil svoju filozofiu na prirodzenej schopnosti ľudskej mysle a kresťanskom zjavení. Zodpovedne sledoval význam poznatkov experimentálnych vied i teologický zmysel celého ľudského života. Nepredpojaté akceptoval fakty a zároveň zachovával jednotu absolútnych a večne platných princípov.

Z myšlienok

- *Základným cieľom výchovy je predovšetkým formovať človeka, oveľa viac je však dynamicky ho viesť k tomu, aby sa formoval sám a aby sa stal človekom... Človek svojou slobodou presahuje hviezdy a celú prírodu... Chceme podržať v prítomnosti aktualitu toho, čo je večné.*
- *Výchova ako oslobodenie cez poznanie a múdrosť, dobrú vôľu a lásku.*
- *Ak nám Boh dal v pojmoch a v konceptuálnych logických výrazoch... pravdy, ktoré transcendujú rozumové schopnosti a sú neprístupné nášmu rozumu, skutočná pravda Jeho božského života, hĺbka, ktorá je Jeho, je preto, že pojem nie je len praktický inštrument neschopný sám v sebe preniesť skutočno do našej mysle, ktorého jediné použitie je len v umelom rozbíjaní nevysloviteľnej dynamickej kontinuity, zanechávajúc absolútne unikajúc ako voda cez sito.*
- *Moje filozofické reflexie smerovali k nezničiteľnej pravde vecí poskytnutých vierou, aby sa obnovila pôvodná povaha chápanosti k bytiu, k spoznaniu ontologického vzťahu práce rozumu.*
- *Na svete niet nič krajšie než podivuhodné priateľstvá, ktorým Boh dáva vzniknúť a ktoré sú odrazom jeho nezištnej a veľkorysej lásky.*
- *Rozlišovaním k jednote.*

(dmj)

Max SCHELER (22.8.1874–19.5.1928)

Významný nemecký filozof, psychológ a sociológ, zakladateľ filozofickej antropológie, fenomenologickej axiológie a sociológie poznania, profesor univerzity vo Frankfurte nad Mohanom, bol jedným z najvýznamnejších predstaviteľov duchovného života 19. a 20. storočia. Orientoval sa na sociálne a psychologické problémy skutočnosti. Človeka vnímal ako dualizmus reálnej a ideálnej stránky. Osobnosť človeka vnímal ako bezprostredne žitú jednotu citu, lásky, nenávisť, hodnotenia a chcenia. Ľudská osoba nemôže byť charakterizovaná len myslením a poznaním, ale predovšetkým láskou. Osoba je bytosť, ktorá je schopná niečo uctievať a niečo milovať. Scheler bol presvedčený, že existuje akýsi poriadok srdca, logika srdca, matematika srdca, ktorá je rovnako prísna a objektívna ako logika uvažovania. Láska je tým aktom, ktorý otvára bytosť voči svetu

a zároveň jej otvára univerzum hodnôt. Ľudský duch nemožno redukovať iba na rozum. Ľudskosť obsahuje aj duchovné hodnoty smerujúce k vyššej skutočnosti náboženského charakteru (duchovné v človeku je vo vzťahu k Bohu prostredníctvom lásky). Duchovné faktory určujú obsah spoločenského vedomia. Scheler zvýraznil vo filozofickej antropológii proces hodnotenia, podstatu a hierarchiu ľudských hodnôt. Napísal diela *Podstata a formy sympatie*, *Problémy sociológie vedenia*, *Formalizmus v etike a etika materiálnych hodnôt*, *Prevrat hodnôt*, *Miesto človeka v kozme*, *Poriadok lásky*, *Môj filozofický pohľad na svet* a mnohé ďalšie.

Z myšlienok

- *Každé poznanie o Bohu je nevyhnutne poznaním od Boha.*
- *Nie som absolútnou ničotou, ale stvorením od Boha.*
- *Veda by mala byť prostriedkom na dosiahnutie pravého bytia, pravého umenia, pravej prirodzenosti, pravého Boha, pravého šťastia.*
- *Osoba musí byť považovaná za centrum, ktoré je povznesené nad protiklad organizmu a okolia.*
- *Len človek, ako osoba, je schopný sa povzniesť sám nad sebou ako živou bytosťou a z jedného centra, akoby mimo časopriestorový svet, urobiť všetko medzi iným a sebou samým, predmetom svojho poznania. Tak stojí človek ako duchovná bytosť sám nad sebou ako živou bytosťou a nad svetom. Ako taký je schopný tiež irónie a humoru, ktorý vždy zahrňuje povznesenie nad vlastným bytím.*
- *Náboženstvá sa rodia, rastú a umierajú, nemožno ich dokázať a nemožno ich vyvrátiť.*
- *Akékoľvek rozšírenie a prehĺbenie nášho obrazu sveta je zase podmienené predchádzajúcim rozšírením a prehĺbením sféry nášho záujmu a lásky.*
- *Podstatou lásky je zušľachtľujúca a tvorivá aktivita vo svete a nad svetom.*
- *Láska je podnetom k poznaniu a chceniu, matkou rozumu a ducha.*
- *Boh a len Boh môže byť vrcholom stupňovitej stavby ríše hodnôt lásky, podobnej pyramíde, zdrojom a cieľom tohto celku zároveň.*

(dmj)

Hans Urs von BALTHASAR

(* 12. 8. 1905 – † 26. 6. 1988)

Švajčiarsky katolícky teológ študoval na benediktínskych a jezuitských školách vo Viedni, Berlíne a Zürichu. Kňazom sa stal roku 1936. Patril k predchodcom vatikánskeho koncilu, zaradil sa medzi znovuobjaviteľov dedičstva obdobia patristiky. Napísal trilógiu *Sláva – Teodramatika – Teologika* aj publikáciu *Iba láska je dôveryhodná*. Založil medzinárodnú katolícku revue *Communio*. Zdôraznil, že pre kresťanskú vieru a modlitbu je úplne zásadné, že Boh prehovoril k ľuďom a skrz svojho Syna, sa stal úplným človekom, stelesnením zmluvy. Odvtedy je možná dvojaká láskavá cesta: Boha k človeku i človeka k Bohu.

Z myšlienok

- ♣ *Boh, ktorý bol tridsať rokov murárom a tesárom, si poradí aj s troskami mojej duše... Kresťania pozerajú na západy slnka, ale im slnko nikdy nesmie zapadnúť.*
- ♣ *Celý život čakáme na neobyčajného človeka; namiesto toho **by sme mali premeniť na neobyčajných tých, ktorí sú okolo nás.***
- ♣ *Čo je v nás, je väčšie ako my; obsah je teda väčší ako nádoba. Nezáleží na tom, či nádoba praskne alebo len pretečie; dôležité je jedno: aby sa posolstvo šírilo ďalej.*
- ♣ *Je pekné, že medzi priateľmi možno mnohé zamlčať, a neskalí to ich súlad. Medzi manželmi je to ťažšie... Nechať dozrievať je striebro, rozhodnúť sa zlato.*
- ♣ *Kniha je vždy rozhovor, ktorý sa nemohol uskutočniť.*
- ♣ *Kristus hľadá v mojej duši Otcovu vôľu; Otec v nej hľadá Synov obraz. Keď sa v nej obidvaja stretnú, je plná Ducha Svätého.*
- ♣ *Nedostali sme otázku, ale pozvanie... Kríž je kritická situácia lásky.*
- ♣ *Nič nie je nudnejšie ako zložitá duša a nič nie je napínavejšie ako jednoduchá duša... **Prehľad má len ten, kto vie veľa prehliadnuť.***
- ♣ *Pokora nie je žiadna čnosť, ale poznanie, že nám všetky čnosti chýbajú.*
- ♣ *To najvyššie, čo si ľudia vedia navzájom darovať, je podnet pre lásku a bázeň.*
- ♣ *Význam je vždy bohatší ako jeho vyjadrenie.*
- ♣ *Zlá láska je lepšia ako žiadna, žene sa udeľuje odpustenie, nie však farizejovi - iba preto, lebo nič neurobil... Svätci sú odpoveďou zhora na otázky zdola.*
- ♣ *Naše počiatkové slovo sa nazýva krása. Krása je posledným slovom, ktoré si uvažujúci intelekt môže dovoliť vysloviť, pretože ona korunuje, sťa svätožiara nepochopiteľného jasu, dvojité hviezdu pravdy a dobra a ich vzájomný nerozlučiteľný vzťah... **Každý dotyk krásy ukazuje na večnosť.***
- ♣ *Boh, ku ktorému dospejeme, je nebom. Boh, ktorého stratíme, je peklom. Boh, ktorý nás očisťuje, je očistcom.*
- ♣ *Iba Duch Svätý môže spôsobiť, aby Božie slovo bolo prijaté človekom v jeho dejinách i prirodzenosti; preto **iba v Duchu Svätom môže človek prijímať, uvažovať a chápať slovo.***

(dmj)

Počúvaj mlčanie!

- *Najhlbšiu pravdu možno naznačiť jednoduchým príbehom.*
- *Cez priepasť sa nedostaneš, keď budeš iba hopsať.*
- *Každý život je ako hudba, tvorí sa skôr citom a inštinktom než pravidlami.*
- *Ak chceš ovocie, niekedy musíš zatriasť aj stromom.*
- *V žiadnom ľudskom jazyku v podstate nie sú slová, ktoré by vyjadrili presne to, čo ste prežili.*
- *Každá bolestná udalosť nesie v sebe semeno rastu a oslobodenia.*
- *V osamotení, v naprostej samote závislosť a chcenie zomiera a schopnosť milovať sa rodí.*
- *Život je nepredstaviteľne bohatší ako tá nepatrnosť, ku ktorej ste sa pripúťali a ktorej ste dali tú moc vás znepokojovať.*
- *V každom ľudskom srdci vyrastie túžba po svätosti, duchovnosti, Bohu, nezáleží na tom, ako to nazveme.*
- *Ak chcete spoznať, čo znamená byť šťastný, pozrite sa na kvet, na vtákov, na deti, to sú dokonalé obrazy Božieho kráľovstva...*
- *Pravda je v podstate záhadná. Mysel' ju môže vycítiť, ale nemôže ju pochopiť, tým menej formulovať.*
- *Poznať, pozorovať a chápať znamená odpustiť.*
- *Vo chvíli, keď sa dotknete Skutočnosti, spoznáte slobodu i lásku.*
- *Až budete raz šťastní úplne bezdôvodne, až sa budete tešiť zo všetkého a zároveň z ničoho, tak budete vedieť, že ste našli zem nekonečnej radosti nazývanú Božie kráľovstvo.*
- *Láska je vstupné vízum do nekončiacej radosti, pokoja a slobody.*

Anthony de Mello
(1931–1987)

